

89

Beschikking van de Minister van Justitie van 13 maart 1987, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 december 1986, Stb. 639

De Minister van Justitie,

Gelet op Artikel XX van de wet van 18 december 1986, Stb. 639;

Besluit:

de tekst van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 december 1986, Stb. 639, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 13 maart 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *eenendertigste* maart 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

**Tekst van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering,
zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 december
1986, Stb. 639**

HOOFDSTUK I

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- b. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, samenwerkingsvormen zonder rechtspersoonlijkheid die met verenigingen maatschappelijk gelijk kunnen worden gesteld, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens;
- c. Gemeenschappelijke Medische Dienst: de Gemeenschappelijke Medische Dienst, bedoeld in hoofdstuk II, § 2a van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder ziekengeld krachtens de Ziektewet niet verstaan uitkering, voortvloeiende uit het bepaalde in artikel 57, eerste lid, van de Ziektewet.

Artikel 2

1. Waar iemand woont en waar een lichaam gevestigd is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen, die binnen Nederland hun thuishaven hebben, beschouwd als deel van Nederland.

§ 2. De werknemer

Artikel 3

1. Werknemer is de natuurlijke persoon, jonger dan 65 jaar, die in privaatrechtelijke of in publiekrechtelijke dienstbetrekking staat.

2. Wie zijn dienstbetrekking buiten Nederland vervult, wordt niet als werknemer beschouwd, tenzij hij in Nederland woont en zijn werkgever eveneens in Nederland woont of gevestigd is. Voor zover een werkgever:

- a. in Nederland een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een in Nederland wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft; of
- b. in Nederland een of meer personen in dienst heeft en hij door of vanwege Onze Minister als werkgever is aangewezen,

wordt hij voor de toepassing van de eerste volzin gelijkgesteld met een in Nederland wonende of gevestigde werkgever.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat:

- a. personen, die buiten Nederland wonen ook als werknemer worden beschouwd, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten Nederland vervullen;
- b. personen, die in Nederland wonen, ook als werknemer worden beschouwd, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten Nederland vervullen en hun werkgever buiten Nederland woont of gevestigd is.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het eerste en het tweede lid worden afgeweken ten aanzien van:

- a. vreemdelingen;

b. personen, op wie een regeling van toepassing is inzake verzekering tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid van de Nederlandse Antillen, van een andere mogendheid, of van een volkenrechtelijke organisatie; en

c. personen, die slechts tijdelijk in Nederland verblijven of tijdelijk in Nederland werkzaam zijn.

Artikel 4

1. Als dienstbetrekking wordt mede beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, en anders dan als thuiswerker, ingevolge een overeenkomst tot aanneming van werk als bedoeld in artikel 1637 b van het Burgerlijk Wetboek, persoonlijk een werk tot stand brengt;

b. degene, die de onder a bedoelde persoon bij het tot stand brengen van dat werk bijstaat;

c. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

d. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

e. degene, die een dienstbetrekking heeft krachtens de Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687);

f. degene, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak heeft op een aandeel in de besomming, tenzij hij

1°. als zodanig tegen geldelijke gevolgen van arbeidsongeschiktheid verzekerd is bij het Sociaal Fonds voor de Maatschapsvisserij of

2°. exploitant of mede-exploitant van het vaartuig is;

g. degene, die werkzaam is om vakbekwaamheid te verwerven, onder wie mede wordt begrepen degene, die als leerling van een instelling van onderwijs praktisch werkzaam is, alsmede degene, die aan een bedrijfs-school opleiding ontvangt.

2. Het bepaalde in het vorige lid, onder a en b, blijft buiten toepassing, indien de onder a bedoelde overeenkomst rechtstreeks is aangegaan met een natuurlijk persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden.

3. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, regelen stellen met betrekking tot het bepaalde in het eerste lid, onder a en b.

Artikel 5

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld, ingevolge welke eveneens als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die als thuiswerker arbeid verricht;

b. degene, die de onder a bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt dan wel als beroep een tak van sport beoefent;

d. degene, die tegen beloning persoonlijk arbeid verricht en wiens arbeidsverhouding niet reeds ingevolge de voorgaande bepalingen als dienstbetrekking wordt beschouwd, doch hiermede maatschappelijk gelijk kan worden gesteld.

Artikel 6

1. Als dienstbetrekking wordt niet beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, aan wie door het Rijk ter zake van zijn arbeidsverhouding invaliditeitspensioen is verzekerd alsmede van degene, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onder a, van de Ambtenarenwet 1929;

b. degene, die een verplichting naleeft, hem opgelegd door de wet of voortvloeiende uit een verbintenis anders dan bij arbeidsovereenkomst door hem jegens de Overheid aangegaan ten aanzien van 's lands verdediging of ter bescherming van de openbare orde en de veiligheid der bevolking, alsmede van degene, die als vrijwilliger of krachtens oproeping ingevolge de artikelen 226 en 227 der Gemeentewet al dan niet tegen loon werkzaamheden verricht bij een gemeentelijke brandweer;

c. degene, die ten behoeve van de natuurlijke persoon, tot wie hij in dienstbetrekking staat, uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke of persoonlijke diensten in diens huishouding verricht en die diensten doorgaans op minder dan drie dagen per week verricht.

2. Geen dienstbetrekking wordt geacht aanwezig te zijn op dagen, waarop geen arbeid wordt verricht en geen uitkering of een uitkering van minder dan de helft van het normale loon van de werkgever wordt genoten, tenzij het niet verrichten van de arbeid zijn oorzaak vindt in:

a. een normale onderbreking van of verhindering tot het verrichten van de arbeid, zolang deze onderbreking of verhindering niet langer dan een maand heeft geduurd;

b. weersinvloeden, gebrek aan materialen of dergelijke omstandigheden;

c. bijzonder verlof, zoals studieverlof, zolang dit verlof niet langer dan een maand heeft geduurd;

d. de omstandigheid, dat de dienstbetrekking er toe strekt, dat slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid wordt verricht;

e. de omstandigheid, dat de dienstbetrekking er toe strekt, dat niet regelmatig in elke kalenderweek arbeid wordt verricht, voor zover het betreft de kalenderweek waarin arbeid wordt verricht of arbeid zou worden verricht, indien de betrokkene niet arbeidsongeschikt was geworden;

f. arbeidsongeschiktheid, ter zake waarvan ziekengeld ingevolge de Ziektewet of arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge deze wet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet dan wel deze wet en de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet te zamen is toegekend.

3. Het bepaalde in het eerste lid, onder a, b en c en in het tweede lid is alleen van toepassing op de aldaar bedoelde arbeidsverhoudingen.

Artikel 7

Voor de toepassing van deze wet wordt als werknemer beschouwd:

a. degene, die krachtens de verplichte verzekering op grond van de Werkloosheidswet (Stb. 1987, 93) uitkering ontvangt;

b. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch te wiens aanzien krachtens artikel 101, tweede lid, onderdeel e, van de Werkloosheidswet opschorting van de uitbetaling van zijn uitkering plaats heeft;

c. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt toegekend omdat naar het oordeel van de bedrijfsvereniging op zijn laatste werkgever de verplichting rust tijdens de werkloosheid het loon onverminderd door te betalen;

- d. degene, die krachtens de Wet Werkloosheidsvoorziening uitkering ontvangt;
- e. degene, die wegens werkloosheid niet werkt en die ingevolge een door Onze Minister aan te wijzen, van overheidswege getroffen regeling uitkering ontvangt;
- f. in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt verleend op grond van enige bepaling van de Werkloosheidswet, van het uitkeringsreglement werkloosheidsverzekering van een bedrijfsvereniging, van de Wet Werkloosheidsvoorziening of van een regeling als bedoeld onder e.

Artikel 7a

1. Voor de toepassing van deze wet wordt mede als werknemer beschouwd:

- a. degene, die krachtens de verplichte verzekering ingevolge de Ziektewet ziekingeld ontvangt;
- b. in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens arbeidsongeschiktheid niet werkt, doch aan wie geen ziekingeld wordt verleend op grond van enige bepaling van de Ziektewet.

2. In afwijking van artikel 1, tweede lid, wordt voor de toepassing van het eerste lid onder ziekingeld mede verstaan een uitkering, voortvloeiende uit het bepaalde in artikel 57, eerste lid, van de Ziektewet.

Artikel 7b

Voor de toepassing van deze wet wordt mede als werknemer beschouwd degene, die op grond van de verplichte verzekering ingevolge deze wet uitkering ontvangt.

§ 3. De werkgever

Artikel 8

Werkgever is de natuurlijke persoon tot wie, of het lichaam tot welk een of meer natuurlijke personen in dienstbetrekking staan.

Artikel 9

Als werkgever wordt beschouwd:

1°. in de gevallen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder:

a en b: de aanbesteder;

c en d: degene, met wie de overeenkomst tot bemiddeling is gesloten;

e: degene, op wie de verplichting rust het loon te betalen;

f: de exploitant of mede-exploitant van het vaartuig;

g: degene, bij wie de werkzaamheden worden verricht of de opleiding wordt genoten;

2°. in de gevallen, bedoeld in artikel 5, onder:

a: de opdrachtgever;

b: de thuiswerker;

c: degene, met wie het optreden of de sportbeoefening is overeengekomen;

d: degene, die bij de in artikel 5 bedoelde algemene maatregel van bestuur als werkgever wordt aangewezen.

Artikel 10

1. Als werkgever wordt beschouwd in de gevallen, bedoeld in artikel 7, onder:

a en b: de bedrijfsvereniging, welke beslist over de aldaar bedoelde uitkering;

- c: de laatste werkgever;
- d: het gemeentebestuur, dat de uitkering uitbetaalt;
- e en f: degene, die door Onze Minister als werkgever wordt aangewezen.

2. Als werkgever wordt beschouwd in de gevallen, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, onderdeel a, en artikel 7b, de bedrijfsvereniging, die de aldaar bedoelde uitkering betaalbaar stelt. Ingeval de bedrijfsvereniging de uitkering, vermeerderd met de daarover door de werkgever verschuldigde premies, betaalt aan de werkgever, bedoeld in artikel 8, 9 of 11, tweede lid, teneinde deze uitkering door diens tussenkomst te doen uitbetalen, treedt voor de toepassing van de eerste volzin deze voor de bedrijfsvereniging in de plaats, onafhankelijk van het voortbestaan van de dienstbetrekking met die werkgever.

Artikel 11

1. Onze Minister kan bepalen, dat werknemers, wier lonen worden uitbetaald door een door Onze Minister erkend administratiekantoor, voor de toepassing van deze wet geacht worden in dienstbetrekking te staan tot dat kantoor.

2. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, in afwijking van het bepaalde in de artikelen 8 en 9 een ander dan de aldaar bedoelde personen aanwijzen als werkgever met betrekking tot:

- a. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander;
- b. degene, die een thuiswerker als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;
- c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt dan wel als beroep een tak van sport beoefent.

Artikel 12

De werkgever is verplicht de werknemer gelegenheid te geven tot het uitoefenen van de hem bij of krachtens deze wet toegekende bevoegdheden en tot het nakomen van de hem bij of krachtens deze wet opgelegde verplichtingen, voor zover de uitoefening van die bevoegdheden en nakoming van die verplichtingen niet buiten de arbeidstijd kan geschieden.

§ 4. Het loon

Artikel 13

1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voor zover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

3. Degene, die krachtens de Wet Werkloosheidsvoorziening of krachtens een regeling, bedoeld in artikel 7, onderdeel e, uitkering ontvangt, wordt geacht op elke dag, waarover hij die uitkering ontvangt, een loon te ontvangen, gelijk aan die uitkering.

Artikel 14

1. Voor de berekening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering, waarop ingevolge deze wet aanspraak bestaat, wordt volgens door de Sociale Verzekeringsraad, onder goedkeuring van Onze Minister, te stellen algemene regelen als dagloon beschouwd: hetgeen de uitkerings-

gerechtigde, ware hij niet arbeidsongeschikt, indien hij werkzaam was in het beroep, dat – of de beroepen, welke – hij gewoonlijk uitoefende, gerekend naar het loonpeil op de dag van ingang van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, gedurende het daaropvolgende jaar bij een vijfdaagse werkweek gemiddeld per dag zou kunnen verdienen. Deze algemene regelen worden in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid of van de aldaar bedoelde algemene regelen kunnen door de Sociale Verzekeringsraad inzake de vaststelling van het dagloon bijzondere regelen worden gesteld, welke de goedkeuring van Onze Minister behoeven. Ook deze bijzondere regelen worden in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt.

3. Indien Onze Minister aan de in het eerste of tweede lid bedoelde regelen dan wel aan een of meer bepalingen daarvan zijn goedkeuring onthoudt of een daaraan verleende goedkeuring intrekt, kunnen deze zo nodig door Onze Minister worden vastgesteld. Het ontwerp van een besluit van Onze Minister als in de vorige zin bedoeld wordt bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant. De vaststelling van dat besluit geschiedt niet eerder dan twee maanden na de vorenbedoelde bekendmaking.

Artikel 14a

(Vervallen)

Artikel 15

1. De daglonen worden door Onze Minister telkens herzien met ingang van 1 januari en 1 juli. Bij een herziening met ingang van 1 januari onderscheidenlijk 1 juli worden, met inachtneming van het bij en krachtens het tweede lid bepaalde, de daglonen verhoogd of verlaagd overeenkomstig het procentuele verschil tussen het indexcijfer der lonen op 31 oktober daaraan voorafgaande onderscheidenlijk op 30 april daaraan voorafgaande, en het indexcijfer dat bij de laatste herziening is gehanteerd.

2. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald:

a. wat onder indexcijfer der lonen, bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan;

b. welke componenten van het procentuele verschil, bedoeld in het eerste lid, bij de herziening buiten beschouwing blijven;

c. welke componenten van het procentuele verschil, bedoeld in het eerste lid, op een andere wijze en in een andere mate dan bij de berekening van dat verschil is geschied, bij de herziening in aanmerking worden genomen, een en ander op de wijze als bij en krachtens die maatregel wordt aangegeven.

3. De overeenkomstig de vorige leden herziene daglonen treden in de plaats van de daglonen, zoals die golden op de dag, voorafgaande aan de datum van ingang van de herziening.

4. Indien daartoe naar Ons oordeel een bijzondere aanleiding bestaat, kunnen de daglonen bij algemene maatregel van bestuur met ingang van een bij die algemene maatregel van bestuur aan te geven datum worden herzien, waarbij kan worden bepaald, dat de herziening verschilt naar gelang de hoogte van de daglonen. De ingevolge de vorige volzin herziene daglonen treden in de plaats van de daglonen, zoals die golden op de dag, voorafgaande aan de datum van ingang van de herziening met dien verstande, dat die herziening voor de eerstvolgende toepassing van het eerste lid geacht wordt niet te hebben plaatsgevonden.

5. Indien een herziening als in het vorige lid bedoeld zou samenvallen met een herziening als bedoeld in het eerste lid, blijft laatstbedoelde herziening achterwege.

6. Een besluit van Onze Minister tot herziening van de daglonen, overeenkomstig het eerste lid, wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

§ 5. Kring der verzekerden

Artikel 16

De werknemers in de zin van deze wet zijn verzekerd.

Artikel 17

1. Degene, die:

a. gedurende twee maanden onafgebroken op alle dagen verzekerd is geweest, of

b. in de loop van de twee maanden, voorafgaande aan het einde van zijn verzekering, op ten minste 16 dagen verzekerd is geweest, wordt, indien hij in het onder a bedoelde geval binnen een maand na het einde van die twee maanden en in het onder b bedoelde geval binnen 8 dagen na het einde van zijn verzekering arbeidsongeschikt wordt, of, in gevallen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, meer arbeidsongeschikt wordt, voor het recht op toekenning, onderscheidenlijk herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering beschouwd alsof hij verzekerd was gebleven.

2. Voor de toepassing van het in het vorige lid, onder a, bepaalde wordt de daar genoemde termijn van twee maanden geacht niet te zijn onderbroken, indien de betrokkene gedurende niet meer dan 7 dagen niet verzekerd is geweest. Voor de toepassing van dit en het vorige lid wordt arbeid, in een aaneengesloten nachtdienst op twee dagen verricht, gerekend als arbeid op een dag.

3. Het bepaalde in het eerste lid blijft buiten toepassing ten aanzien van degene, die in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder a of b, niet verzekerd is.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld, ingevolge welke personen, die niet verzekerd zijn en die arbeidsongeschikt worden of, in gevallen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, meer arbeidsongeschikt worden als gevolg van bij die maatregel aan te wijzen beroepsziekten, voor het recht op toekenning, onderscheidenlijk herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering worden beschouwd alsof zij verzekerd zijn.

5. Degene, die niet verzekerd is en een toelage ontvangt als bedoeld in artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, wordt voor het recht op toekenning en herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering beschouwd alsof hij verzekerd is, mits hij een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt, dan wel gedurende het jaar vóór de dag, met ingang waarvan de toelage is verleend, verzekerd was.

HOOFDSTUK II. DE VERSTREKKINGEN DER VERZEKERING

§ 1. Het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering

Artikel 18

1. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, is hij die ten gevolge van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde personen, met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen.

2. Degene die op en sedert het tijdstip dat zijn verzekering een aanvang neemt, reeds gedeeltelijk arbeidsongeschikt is in de zin van het eerste lid, wordt voor wat de door hem aan deze wet te ontlenen aanspraken betreft als geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt aangemerkt, indien hij ten gevolge van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen soortgelijke personen, die in

dezelfde mate arbeidsongeschikt zijn in de zin van het eerste lid, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen.

3. Indien de bij de aanvang van de verzekering aanwezige arbeidsongeschiktheid in de zin van het eerste lid naderhand is afgenomen vindt het tweede lid vervolgens overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor de aanvang van de verzekering in de plaats treedt het tijdstip waarop de arbeidsongeschiktheid in de zin van het eerste lid is afgenomen.

4. Het tweede en derde lid vinden geen toepassing indien bij de aanvang van de verzekering de betrokkene uit hoofde van een vroegere verzekeringsperiode reeds een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt.

5. In het eerste lid wordt onder de eerstgenoemde arbeid verstaan arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de werknemer is berekend en die hem met het oog op zijn opleiding en vroeger beroep in billijkheid kan worden opgedragen. In het tweede lid wordt onder de eerstgenoemde arbeid verstaan arbeid die is berekend voor de bij de aanvang van de verzekering nog aanwezige krachten en bekwaamheden van de werknemer en die hem met het oog daarop in billijkheid kan worden opgedragen.

6. Bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid wordt buiten beschouwing gelaten of de werknemer de arbeid feitelijk kan verkrijgen.

7. Met ziekte worden zwangerschap en bevalling gelijkgesteld.

8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regels worden gesteld.

9. Een ontwerp van een besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van:

a. een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het achtste lid;

b. een krachtens de in onderdeel a bedoelde algemene maatregel van bestuur door Onze Minister genomen besluit, wordt bekend gemaakt in de Nederlandse Staatscourant. Een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in onderdeel a, wordt niet gedaan en de vaststelling, wijziging of intrekking van een besluit als bedoeld in onderdeel b, geschiedt niet eerder dan nadat twee maanden na die bekendmaking zijn verstreken.

Artikel 19

1. De verzekerde, die arbeidsongeschikt wordt, heeft, zodra hij onafgebroken 52 weken arbeidsongeschikt is geweest, recht op toekening van arbeidsongeschiktheidsuitkering, indien hij na afloop van deze periode nog arbeidsongeschikt is.

2. Voor het bepalen van de periode van 52 weken, bedoeld in het vorige lid, worden perioden van arbeidsongeschiktheid samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan een maand opvolgen.

3. Recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft eveneens de in het eerste lid bedoelde verzekerde, die na afloop van de in de vorige leden bedoelde periode van 52 weken:

a. niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen een maand na afloop van die periode, dan wel

b. in verband met het bepaalde in artikel 20 geen recht heeft op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering en na afloop van de periode, gedurende welke dat artikel op hem van toepassing is geweest, niet arbeidsongeschikt is, doch ten aanzien van wie dit wel het geval is binnen een maand na afloop van laatstbedoelde periode.

4. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige leden wordt niet als arbeidsongeschikt beschouwd degene, die minder dan 15% arbeidsongeschikt is.

5. Voor het bepalen van de periode van 52 weken, bedoeld in de vorige leden, worden steeds in aanmerking genomen perioden, gedurende welke aanspraak bestaat op ziekgeld krachtens de Ziektewet.

6. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid wordt een belanghebbende geacht aanspraak te hebben op ziekgeld krachtens de Ziektewet, indien hem in verband met het bepaalde in de artikelen 29, derde lid, 31, 42 of 44 van de Ziektewet geen ziekgeld wordt uitgekeerd.

Artikel 20

1. Zolang de belanghebbende aanspraak heeft op ziekgeld krachtens de Ziektewet, heeft hij geen recht op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering. Artikel 19, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in het eerste lid nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen.

Artikel 21

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering bedraagt per dag, de zaterdagen en zondagen niet meegerekend, bij een arbeidsongeschiktheid van:

15-25%	14%	van 100/107,5 maal het dagloon;
25-35%	21%	van 100/107,5 maal het dagloon;
35-45%	28%	van 100/107,5 maal het dagloon;
45-55%	35%	van 100/107,5 maal het dagloon;
55-65%	42%	van 100/107,5 maal het dagloon;
65-80%	50,75%	van 100/107,5 maal het dagloon;
80% of meer	70%	van 100/107,5 maal het dagloon.

2. Bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid wordt, zoveel doenlijk, rekening gehouden met verkregen nieuwe bekwaamheden.

Artikel 22

Een arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar de arbeidsongeschiktheid van 80% of meer, wordt, indien de betrokkene in een althans voorlopig blijvende toestand van hulpbehoevendheid, welke geregeld oppassing en verzorging nodig maakt, verkeert, voor de duur van die hulpbehoevendheid tot ten hoogste 100/107,5 maal zijn dagloon verhoogd. Het bepaalde in de vorige volzin vindt geen toepassing, indien de betrokkene in een inrichting is opgenomen en de kosten van verblijf ten laste van een verzekering inzake ziektekosten komen.

Artikel 23

De bedrijfsvereniging en de Gemeenschappelijke Medische Dienst zijn bevoegd, zo dikwijls zij zulks nodig oordelen, degene, die de wachttijd van 52 weken, bedoeld in artikel 19, doormaakt, degene, die aanspraak maakt op of in het genot is van arbeidsongeschiktheidsuitkering, alsmede degene, ten aanzien van wie voorzieningen als bedoeld in artikel 57 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet worden getroffen of overwogen, op te roepen of te doen oproepen en hem ter plaatse door of vanwege de bedrijfsvereniging, onderscheidenlijk de Dienst, te bepalen, te ondervragen of te doen ondervragen. De Gemeenschappelijke Medische Dienst is voorts bevoegd de vorenbedoelde personen ter plaatse door of vanwege die Dienst te bepalen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen onderzoeken. De daartoe door de Dienst aangewezen deskundige is bevoegd, ook zonder opdracht van de Dienst, de vorenbedoelde personen op te roepen, te ondervragen, te doen ondervragen, te onderzoeken en te doen onderzoeken door een of meer door hem daartoe aangewezen deskundigen.

Artikel 24

De bedrijfsvereniging en, met algemene of bij bijzondere machtiging van de bedrijfsvereniging, de Gemeenschappelijke Medische Dienst en de door de Dienst daartoe aangewezen deskundige zijn bevoegd – overeenkomstig door Onze Minister, in overleg met de algemene beroepsorganisatie van de artsen, te stellen regelen – de in het vorige artikel bedoelde personen voorschriften te geven in het belang van een behandeling of genezing of tot behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid, dan wel tot inschrijving bij het orgaan der openbare arbeidsbemiddeling.

Artikel 25

1. Indien degene, die de wachttijd van 52 weken, bedoeld in artikel 19 doormaakt, degene, die aanspraak maakt op of in het genot is van arbeidsongeschiktheidsuitkering of degene, ten aanzien van wie voorzieningen als bedoeld in artikel 57 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet worden getroffen of overwogen, na tijdig opgeroepen te zijn, niet verscheen of weigerde, hetzij door of vanwege de bedrijfsvereniging, de Gemeenschappelijke Medische Dienst of de door deze daartoe aangewezen deskundige gestelde vragen te beantwoorden, hetzij zich te laten onderzoeken door de door de Dienst daartoe aangewezen deskundige of de door deze daartoe aangewezen deskundige, hetzij te voldoen aan het voorschrift, gegeven door de bedrijfsvereniging of, met algemene of bijzondere machtiging van de bedrijfsvereniging, door de Gemeenschappelijke Medische Dienst of de door deze daartoe aangewezen deskundige, om zich ter observatie te doen opnemen of te verblijven in een aangewezen inrichting, is de bedrijfsvereniging bevoegd, indien voor het niet voldoen aan de oproeping of voor de weigering geen deugdelijke grond aanwezig was, met betrekking tot uit deze wet voortvloeiende aanspraken de arbeidsongeschiktheid, ter zake waarvan het niet voldoen aan de oproeping of de weigering plaatsvond, geheel of ten dele, tijdelijk of blijvend, buiten aanmerking te laten.

2. De in het vorige lid bedoelde bevoegdheid strekt zich mede uit tot toeneming van de arbeidsongeschiktheid, voor zover deze toeneming kennelijk is voortgekomen uit dezelfde oorzaak als de arbeidsongeschiktheid, ter zake waarvan het niet voldoen aan de oproeping of de weigering plaatsvond.

Artikel 26

Opgeroepen en, indien hun toestand geleide nodig maakt, mede hun geleiders, worden reiskosten, verblijfkosten en tijdverlies vergoed in de gevallen en volgens regels, door Onze Minister vast te stellen.

Artikel 27

De bedrijfsvereniging is bevoegd controlevoorschriften vast te stellen. Deze voorschriften behoeven de goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad en mogen niet verder gaan dan strikt noodzakelijk is voor een juiste uitvoering van deze wet.

Artikel 28

Overeenkomstige bevoegdheid als bedoeld in artikel 25 heeft de bedrijfsvereniging:

a. indien de belanghebbende de door de bedrijfsvereniging, de Gemeenschappelijke Medische Dienst of de door deze daartoe aangewezen deskundige krachtens artikel 24 in het belang van een behandeling of

genezing of tot het behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid dan wel tot inschrijving bij het orgaan der openbare arbeidsbemiddeling gegeven voorschriften zonder deugdelijke grond niet opvolgt;

b. indien de belanghebbende zich niet, zolang als de bedrijfsvereniging of, met algemene of bijzondere machtiging van de bedrijfsvereniging, de Gemeenschappelijke Medische Dienst of de door deze daartoe aangewezen deskundige te kennen heeft gegeven dit noodzakelijk te achten, onder geneeskundige behandeling stelt of indien hij de voorschriften van de behandelende geneeskundige niet opvolgt;

c. indien de belanghebbende zich schuldig maakt aan gedragingen, waardoor zijn genezing wordt belemmerd of nalaat voldoende mede te werken om aanpassing aan zijn ziekte of gebrek te verkrijgen;

d. indien de belanghebbende zich niet houdt aan de controlevoorschriften als bedoeld in artikel 27;

e. indien de belanghebbende zijn arbeidsongeschiktheid opzettelijk heeft veroorzaakt.

Artikel 29

Zodra de bedrijfsvereniging blijkt, dat degene ten aanzien van wie zij van haar bevoegdheid als bedoeld in artikel 25 of 28 gebruik heeft gemaakt, naderhand zijn medewerking niet meer weigert, beslist zij opnieuw, in hoeverre zij van haar vorenbedoelde bevoegdheid gebruik meent te moeten blijven maken.

Artikel 30

1. De bedrijfsvereniging is voorts bevoegd met betrekking tot uit deze wet voortvloeiende aanspraken geheel of ten dele, tijdelijk of blijvend, buiten aanmerking te laten;

a. algehele arbeidsongeschiktheid, welke bestond op het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam;

b. arbeidsongeschiktheid, welke binnen een half jaar na het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam, is ingetreden, terwijl de gezondheidstoestand van de betrokkene ten tijde van de aanvang van zijn verzekering het intreden van arbeidsongeschiktheid binnen een half jaar kennelijk moest doen verwachten.

2. De in het vorige lid, onder b, bedoelde bevoegdheid strekt zich mede uit tot toeneming van de arbeidsongeschiktheid, voor zover deze toeneming kennelijk is voortgekomen uit dezelfde oorzaak als de arbeidsongeschiktheid, welke binnen een half jaar na de aanvang van de verzekering is ingetreden.

3. Het bepaalde in het eerste lid, onder b, blijft buiten toepassing ten aanzien van degene, die onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam, in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder a of b, niet verzekerd was.

4. Onze Minister kan met betrekking tot de bij dit artikel aan de bedrijfsvereniging gegeven bevoegdheid nadere regelen stellen.

Artikel 31

Zolang de bedrijfsvereniging ingevolge het bepaalde in de artikelen 25, 28 en 30 arbeidsongeschiktheid buiten aanmerking laat, vindt artikel 18, tweede lid, overeenkomstige toepassing met betrekking tot de door de betrokkene aan deze wet nog te ontlene aanspraken, met dien verstande, dat voor de aanvang van de verzekering in de plaats treedt het tijdstip, met ingang waarvan de bedrijfsvereniging arbeidsongeschiktheid buiten aanmerking laat.

Artikel 32

De rechter is bevoegd te beoordelen of de wijze waarop van de in de artikelen 25, 28 en 30 bedoelde bevoegdheid gebruik is gemaakt, in overeenstemming is met de redelijkheid.

Artikel 33

1. Met betrekking tot uit deze wet voortvloeiende aanspraken wordt buiten aanmerking gelaten arbeidsongeschiktheid, welke is ingetreden tijdens een periode, gedurende welke de verzekerde op grond van artikel 17 der Coördinatiewet Sociale Verzekering wegens gemoedsbezwaren van verplichtingen ingevolge deze wet was vrijgesteld.

2. Artikel 30, tweede lid, en artikel 31 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 2. Toekenning, ingang, herziening, intrekking, heropening en betaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkering

Artikel 34

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt op aanvraag of ambtshalve toegekend.

2. Ambtshalve toekenning vindt in elk geval plaats, indien de betrokkene aansluitend aan de uitkering van ziekgeld krachtens de Ziektewet in aanmerking komt voor arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 35

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering gaat in op de dag, met ingang van welke de belanghebbende aan de vereisten voor het recht op toekenning van die uitkering voldoet.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid kan de arbeidsongeschiktheidsuitkering niet vroeger ingaan dan een jaar vóór de dag, waarop de aanvraag werd ingediend of waarop ambtshalve toekenning plaatsvond. De bedrijfsvereniging kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de vorige volzin afwijken.

Artikel 36

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt herzien wanneer degene, aan wie zij is toegekend, ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde voor een hogere of lagere uitkering in aanmerking komt.

2. Ter zake van toeneming van de arbeidsongeschiktheid vindt herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering plaats met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 37 tot en met 40.

Artikel 37

1. Ter zake van toeneming van de arbeidsongeschiktheid vindt herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%, onverminderd het bepaalde in artikel 39, plaats zodra de toegenomen arbeidsongeschiktheid onafgebroken 52 weken heeft geduurd, echter niet zolang de belanghebbende aanspraak heeft op ziekgeld krachtens de Ziektewet.

2. Met betrekking tot het bepaalde in het vorige lid is het bepaalde in het tweede en het zesde lid van artikel 19 van overeenkomstige toepassing.

3. De in het eerste lid bedoelde herziening heeft niet plaats indien de belanghebbende bij het intreden van de toeneming van de arbeidsongeschiktheid uitsluitend verzekerd is ingevolge:

- a. artikel 7b, dan wel

b. artikel 7b en artikel 7a, eerste lid, onderdeel a, in verbinding met het tweede lid van dat artikel;
en de toeneming kennelijk is voortgekomen uit een andere oorzaak dan die waaruit de ongeschiktheid, terzake waarvan uitkering wordt ontvangen, is voortgekomen.

Artikel 38

1. Ter zake van toeneming van de arbeidsongeschiktheid vindt herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, onverminderd het bepaalde in artikel 39, plaats zodra de toegenomen arbeidsongeschiktheid onafgebroken vier weken heeft geduurd.

2. Voor het bepalen van de periode van vier weken, bedoeld in het vorige lid, worden perioden van toegenomen arbeidsongeschiktheid samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan een maand opvolgen.

3. Het bepaalde in de vorige leden is, in afwijking van het bepaalde in artikel 37, mede van toepassing met betrekking tot herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%, indien de toeneming van de arbeidsongeschiktheid intreedt binnen een maand na de dag, met ingang van welke die uitkering, welke voordien was berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, doch minder dan 80%, wegens afneming van de arbeidsongeschiktheid is herzien naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%.

Artikel 39

1. Ter zake van toeneming van de arbeidsongeschiktheid vindt herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering steeds plaats zodra de toeneming van de arbeidsongeschiktheid intreedt, indien deze intreedt:

a. binnen een maand na de dag, met ingang van welke de arbeidsongeschiktheidsuitkering werd toegekend;

b. binnen een maand na de dag, met ingang van welke de arbeidsongeschiktheidsuitkering reeds eerder wegens toegenomen arbeidsongeschiktheid werd herzien;

c. binnen een maand na de dag, met ingang van welke de arbeidsongeschiktheidsuitkering, welke voordien was berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer, wegens afneming van de arbeidsongeschiktheid is herzien naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%;

d. binnen een door Onze Minister aan te geven termijn in door Onze Minister aan te wijzen gevallen.

2. Indien de arbeidsongeschiktheidsuitkering werd toegekend, onderscheidenlijk eerder wegens toegenomen arbeidsongeschiktheid werd herzien, met toepassing van artikel 35, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 42, tweede lid, geldt met betrekking tot het bepaalde in het vorige lid, onder a en b, als dag met ingang van welke de arbeidsongeschiktheidsuitkering werd toegekend onderscheidenlijk herzien de dag, met ingang van welke die uitkering zou zijn toegekend onderscheidenlijk herzien, indien artikel 35, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 42, tweede lid, geen toepassing zou hebben gevonden.

Artikel 40

1. Indien ter zake van toeneming van de arbeidsongeschiktheid tot 80% of meer herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering alsmede toekenning van ziekengeld krachtens de Ziektewet heeft plaatsgevonden, vindt wanneer de arbeidsongeschiktheid op de dag na de beëindiging van

het ziekgeld op grond van het bepaalde in artikel 29, tweede en vijfde lid, van de Ziektewet 80% of meer bedraagt, op die dag hernieuwde vaststelling van een dagloon plaats overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens artikel 14, mits dat leidt tot een hoger dagloon dan hetwelk laatstelijk aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering ten grondslag werd gelegd.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid wordt in artikel 14, eerste lid, in plaats van de woorden «ware hij niet arbeidsongeschikt» gelezen: «ware zijn arbeidsongeschiktheid niet toegenomen» en voorts in plaats van de woorden «gerekend naar het loonpeil op de dag van ingang van de arbeidsongeschiktheidsuitkering» gelezen: «gerekend naar het loonpeil op de dag, met ingang waarvan op grond van het bepaalde in artikel 40, eerste lid, hernieuwde vaststelling van een dagloon plaatsvindt».

3. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen.

Artikel 41

1. Verhoging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering vindt op aanvraag of ambtshalve plaats.

2. Verhoging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering ter zake van toeneming van de arbeidsongeschiktheid vindt in elk geval ambtshalve plaats, indien de betrokkene aansluitend aan de uitkering van ziekgeld krachtens de Ziektewet in aanmerking komt voor een hogere arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 42

1. De herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering gaat in op de dag, met ingang van welke de belanghebbende ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde voor een hogere of lagere uitkering in aanmerking komt.

2. Met betrekking tot de herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, welke een verhoging van die uitkering tot gevolg heeft, is het bepaalde in artikel 35, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

3. De herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering ter zake van afnemende van de arbeidsongeschiktheid gaat in op de dag, welke in de in artikel 87, eerste lid, bedoelde schriftelijke kennisgeving van de beslissing wordt genoemd als de dag, waarop de arbeidsongeschiktheid was afgenomen.

Artikel 43

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt ingetrokken wanneer de arbeidsongeschiktheid is geëindigd of beneden 15% is gedaald.

2. De intrekking van de arbeidsongeschiktheidsuitkering gaat in op de dag, welke in de in artikel 87, eerste lid, bedoelde schriftelijke kennisgeving van de beslissing wordt genoemd als de dag, waarop de arbeidsongeschiktheid was geëindigd of beneden 15% was gedaald.

Artikel 44

1. Indien degene, die recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkering inkomsten uit arbeid geniet, wordt, zolang niet vaststaat, dat de betrokkene in staat zal zijn die inkomsten duurzaam te verwerven, de arbeidsongeschiktheidsuitkering niet ingetrokken of herzien, doch wordt die uitkering:

a. niet uitbetaald, indien de inkomsten uit arbeid zodanig zijn, dat als betrokkene die inkomsten wel duurzaam zou kunnen verwerven, niet langer sprake is van een arbeidsongeschiktheid van ten minste 15%, of

b. indien het bepaalde onder a niet van toepassing is, uitbetaald tot een bedrag ter grootte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, zoals deze zou zijn vastgesteld, indien wel zou hebben vastgestaan dat betrokkene in staat was bedoelde inkomsten duurzaam te verwerven.

2. De toepassing van het bepaalde in het vorige lid vindt ten hoogste plaats over een aaneengesloten termijn van zes maanden, aanvangende op de eerste dag waarover de inkomsten uit arbeid als bedoeld in dat lid worden genoten. De Sociale Verzekeringsraad kan op verzoek van een bedrijfsvereniging voor bijzondere gevallen de termijn als in de vorige volzin bedoeld verlengen.

3. Indien na beëindiging van de toepassing van het eerste lid geen intrekking of herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering plaatsvindt, dan wel na herziening de uitkering meer bedraagt dan het bedrag, dat van de uitkering gedurende het tijdvak, waarover het eerste lid is toegepast, werd uitbetaald, wordt niettemin de uitkering over het tijdvak gedurende hetwelk het eerste lid toepassing vond, niet alsnog uitbetaald of wordt van de uitkering niet alsnog een hoger bedrag uitbetaald dan met toepassing van dat lid geschiedde.

Artikel 44a

1. Indien degene, die recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, inkomsten uit arbeid geniet, die minder bedragen dan evenredig is aan zijn nog bestaande arbeidsgeschiktheid, is de bedrijfsvereniging bevoegd betrokkene één arbeidsongeschiktheidsklasse hoger in te delen dan de klasse die behoort bij zijn op dat moment bestaande mate van arbeidsongeschiktheid.

2. De toepassing van het eerste lid vindt plaats over een aaneengesloten periode van twee jaar, die aanvangt op de eerste dag, waarover de inkomsten uit arbeid als bedoeld in het eerste lid worden genoten.

Artikel 45

1. Indien degene, die recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkering al dan niet tijdelijk inkomsten uit arbeid geniet, die meer bedragen dan evenredig is aan zijn nog bestaande arbeidsgeschiktheid terwijl er nochtans geen gronden aanwezig zijn om de arbeidsongeschiktheidsuitkering in te trekken of te herzien, wordt de uitbetaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkering verminderd met het bedrag, waarmee de som van zijn uitkering en die inkomsten per dag 85% van 100/107,5 maal het dagloon, waarnaar zijn uitkering is berekend, overschrijdt.

2. Indien de in het vorige lid bedoelde inkomsten uit arbeid bestaan uit loon ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening en de te harer uitvoering genomen besluiten, wordt na afloop van een kalenderkwartaal het gezamenlijke bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, die op grond van het bepaalde in het vorige lid niet zijn uitbetaald wegens het genieten van dat loon, alsmede van de dientengevolge niet uitbetaalde vakantiewerkloontkeringen aan 's Rijks kas afgedragen.

3. Onze Minister kan met betrekking tot dit artikel en de artikelen 44 en 44a nadere, en voor bijzondere gevallen, zo nodig afwijkende regelen stellen.

Artikel 46

(Vervallen)

Artikel 46a

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering van degene die tevens recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene

Arbeidsongeschiktheidswet wordt verhoogd met het bedrag waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van deze wet overtreft, indien de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet onder toepassing van artikel 36a van die wet niet tot uitbetaling komt.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt als arbeidsongeschiktheidsuitkering onderscheidenlijk arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, van degene op wie artikel 44, 45 of 52, onderscheidenlijk artikel 33, 34, 36 of 43 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of artikel XXII van de Wet van 28 maart 1985 (Stb. 1985, 180) van toepassing is, in aanmerking genomen het bedrag van die uitkeringen, nadat bedoelde artikelen toepassing hebben gevonden;

3. Voor de toepassing van het eerste en het derde lid wordt onder arbeidsongeschiktheidsuitkering en arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet tevens verstaan de vakantie-uitkering, waarop uit hoofde van die arbeidsongeschiktheidsuitkeringen recht bestaat, voor zover die vakantie-uitkeringen over dezelfde periode zijn berekend.

4. Onze Minister is bevoegd nadere en zo nodig afwijkende regels te stellen voor verhoging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van het eerste lid.

Artikel 46b

(Vervallen)

Artikel 47

1. Degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, in verband met het bepaalde in artikel 43 is ingetrokken, heeft, indien hij binnen een maand na de dag, met ingang van welke de uitkering is ingetrokken, weer arbeidsongeschikt wordt, aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering.

2. Het bepaalde in het vorige lid is mede van toepassing met betrekking tot degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%, in verband met het bepaalde in artikel 43 is ingetrokken indien hij weer arbeidsongeschikt wordt binnen een maand na de dag, met ingang van welke die uitkering, welke voordien was berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, wegens afnemings van de arbeidsongeschiktheid is herzien naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%.

3. Degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%, in verband met het bepaalde in artikel 43 is ingetrokken met ingang van een dag, welke gelegen is binnen een maand na de dag, met ingang van welke die uitkering werd toegekend of wegens toegenomen arbeidsongeschiktheid werd herzien, heeft, indien hij binnen die maand weer arbeidsongeschikt wordt, aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Artikel 39, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%, in verband met het bepaalde in artikel 43 is ingetrokken, heeft, onverminderd het bepaalde in het tweede en derde lid, indien hij binnen een maand na de dag, met ingang van welke de uitkering is ingetrokken weer arbeidsongeschikt wordt, niet kennelijk uit een andere oorzaak dan die, waaruit de arbeidsongeschiktheid, ter zake waarvan de ingetrokken uitkering werd genoten, is voortgekomen, aanspraak op heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering.

5. De heropening gaat in op de dag, met ingang van welke de betrokkene weer arbeidsongeschikt is geworden en vindt plaats naar de mate van arbeidsongeschiktheid op die dag.

6. De artikelen 17, derde lid, 19, vierde lid, 34, eerste lid, en 35, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 48

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt heropend door de bedrijfsvereniging, welke de uitkering heeft ingetrokken.

2. De heropende arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt beschouwd als een voortzetting van de ingetrokken uitkering. Voor de toepassing van het bepaalde in de artikelen 38, derde lid, en 39, eerste lid, onder c, wordt daarbij met herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering wegens afnemning van de arbeidsongeschiktheid gelijk gesteld intrekking van de arbeidsongeschiktheidsuitkering.

3. Voor de berekening van de heropende arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt als dagloon beschouwd het dagloon, waarnaar de ingetrokken uitkering op de dag van ingang van de heropende uitkering zou zijn berekend, indien die uitkering niet was ingetrokken, tenzij hernieuwde vaststelling van een dagloon overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens artikel 14 tot een hoger dagloon leidt, in welk geval het laatstbedoelde dagloon aan de heropende uitkering ten grondslag wordt gelegd.

Artikel 49

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering neemt een einde met ingang van de eerste dag van de maand, waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt.

2. Toekenning of heropening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering vindt niet plaats, indien de uitkering onderscheidenlijk de heropening zou ingaan op of na de in het eerste lid bedoelde dag.

Artikel 50

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt betaalbaar gesteld door de bedrijfsvereniging. De betaling geschiedt als regel in termijnen van niet langer dan een maand.

2. Onze Minister kan regelen stellen met betrekking tot de schorsing en opschorting van de uitbetaling van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

3. In geval de arbeidsongeschiktheidsuitkering in het buitenland wordt uitbetaald worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op de uitkering in mindering gebracht.

4. Wanneer degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, een ander machtigt om de uitkering in ontvangst te nemen, onderscheidenlijk een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangende na de dag waarop de machtiging wordt ingediend, onderscheidenlijk waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening onderscheidenlijk intrekking der machtiging.

5. Onze Minister kan regelen vaststellen inzake de betaalbaarstelling van de arbeidsongeschiktheidsuitkering door organen, welke belast zijn met de uitbetaling van invaliditeitsuitkering of van pensioen uit anderen hoofde dan ingevolge deze wet, dan wel van loon of uitkering in verband met vrijwillig vervroegde uittreding ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening en de te harer uitvoering genomen besluiten.

6. De bedrijfsvereniging is bevoegd om, onder door haar te stellen voorwaarden, op verzoek van de in het vorige lid bedoelde organen, gelijktijdig met de arbeidsongeschiktheidsuitkering, invaliditeitsuitkering

of pensioenen dan wel loon of uitkering in verband met vrijwillig vervroegde uittreding ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening en de te harer uitvoering genomen besluiten, verschuldigd door die organen, betaalbaar te stellen.

7. De Sociale Verzekeringsraad stelt regels voor de betaalbaarstelling van de arbeidsongeschiktheidsuitkering door tussenkomst van een andere bedrijfsvereniging, indien de werknemer recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering over een periode waarover hij tevens uitkering op grond van de Werkloosheidswet ontvangt van een andere bedrijfsvereniging.

Artikel 51

Voor zover betreft het in ontvangst nemen van een uitkering ingevolge deze wet en het verlenen van kwijting voor de betaling daarvan, wordt een minderjarige met een meerderjarige gelijkgesteld. Indien de wettelijke vertegenwoordiger zich tegen de betaling aan de minderjarige schriftelijk verzet bij het bestuur der betrokken bedrijfsvereniging, geschiedt de uitbetaling aan de wettelijke vertegenwoordiger.

Artikel 52

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, de Sociaal-Economische Raad gehoord, regelen worden gesteld ter voorkoming of beperking van samenloop van arbeidsongeschiktheidsuitkering met uitkering ingevolge de sociale wetgeving van een andere Mogendheid.

Artikel 53

1. Na het overlijden van degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, wordt de uitkering, voorzover niet reeds uitbetaald, tot en met de laatste dag der tweede maand, volgende op die waarin het overlijden plaatsvond, uitbetaald – voor zover mogelijk in een bedrag ineens

a. aan de langstlevende der echtgenoten indien de overledene niet duurzaam van de andere echtgenoot gescheiden leefde;

b. bij ontstentenis van de onder a bedoelde persoon aan de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen;

c. bij ontstentenis van de onder a en b bedoelde personen aan degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als echtgenoot aangemerkt niet gehuwde personen van verschillend of gelijk geslacht, die duurzaam een gezamenlijke huishouding voeren, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.

3. Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in het tweede lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.

4. Onze Minister kan nadere regels stellen voor de toepassing van het derde lid.

5. Met degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, wordt voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld degene, wiens overlijden heeft plaatsgevonden in de maand waarin hij de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt doch voor het bereiken van deze leeftijd, en die uitsluitend ingevolge het in artikel 49 bepaalde over de dag van zijn overlijden geen recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering had. De uitkering wordt alsdan uitbetaald met ingang van de dag van het overlijden. Het bedrag van de uitkering is gelijk aan hetgeen zou zijn toegekend, indien artikel 49 geen toepassing had gevonden.

6. Bij toepassing van het eerste tot en met het vijfde lid wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering indien deze was berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer, met ingang van de dag na het overlijden, verhoogd tot 100/107,5 maal het dagloon.

7. Indien er geen rechthebbenden als bedoeld in het eerste lid zijn, wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering, voorzover niet reeds uitbetaald, na het overlijden van degene aan wie deze is toegekend anders dan op grond van het vijfde lid tot en met de laatste dag der maand waarin het overlijden plaatsvond uitbetaald aan de persoon of de personen, die daarvoor en naar het oordeel van de bedrijfsvereniging op billijkheids-overwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de bedrijfsvereniging heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

8. Bij de toepassing van het eerste en het vijfde lid blijft het bepaalde in artikel 49, eerste lid, buiten toepassing.

Artikel 54

1. Indien degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, in een inrichting ter verpleging van geesteszieken of van zwakzinnigen is opgenomen of, niet opgenomen zijnde in een zodanige inrichting, op grond van geestelijke gestoordheid niet in staat is kwijting te verlenen voor de uitbetaling van de uitkering, is de bedrijfsvereniging bevoegd de uitkering uit te betalen aan een door haar aan te wijzen persoon of instelling. In andere door Onze Minister aan te wijzen bijzondere gevallen is de bedrijfsvereniging eveneens bevoegd de arbeidsongeschiktheidsuitkering in plaats van aan degene, aan wie de arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan een door haar aan te wijzen persoon of instelling.

2. Indien degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, ingevolge het bepaalde bij of krachtens de artikelen 6, tweede lid, 11 en 12 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten een bijdrage verschuldigd is in de kosten van een verstrekking als bedoeld in de artikelen 6 en 11 van die wet of een vergoeding als bedoeld in de artikelen 11 en 12 van die wet, is de bedrijfsvereniging bevoegd de arbeidsongeschiktheidsuitkering tot ten hoogste het bedrag van die bijdrage in plaats van aan degene, aan wie de arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan de Ziekenfondsraad.

3. Indien het bepaalde in het vorige lid toepassing vindt, heeft de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid betrekking op het gedeelte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering dat niet aan het in het tweede lid bedoelde orgaan wordt uitbetaald.

Artikel 55

Indien in verband met het bepaalde in artikel 54, eerste lid, de arbeidsongeschiktheidsuitkering, dan wel een gedeelte van die uitkering, aan een instelling werd uitbetaald, is de bedrijfsvereniging bevoegd de uitkering na het overlijden van degene, aan wie de uitkering is toegekend, tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaatsvond, aan die instelling uit te betalen, indien voor die uitbetaling naar het oordeel van de bedrijfsvereniging geen persoon of personen als bedoeld in artikel 53 in aanmerking komt onderscheidenlijk komen.

Artikel 56

De termijnen van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaren na de dag der betaalbaarstelling, worden niet meer uitbetaald.

Artikel 57

1. De bedrijfsvereniging is bevoegd hetgeen op grond van deze wet onverschuldigd is betaald, geheel of gedeeltelijk terug te vorderen, of in mindering te brengen op een later te betalen uitkering op grond van deze wet of de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, en in de gevallen, bedoeld in onderdeel a, b en c, op ziekengeld op grond van de Ziektewet, waaronder in afwijking van artikel 1, tweede lid, mede wordt verstaan uitkering voortvloeiende uit artikel 57 van de Ziektewet, op een uitkering op grond van de Werkloosheidswet, of op een toeslag op grond van de Toeslagenwet:

a. gedurende vijf jaren na de dag van betaalbaarstelling indien zij door toedoen van de persoon aan wie of de instelling aan welke betaling plaatsvond, onverschuldigd heeft betaald;

b. gedurende twee jaren na de dag van betaalbaarstelling, in de overige gevallen waarin het de persoon aan wie of de instelling aan welke betaling plaats vond redelijkerwijs duidelijk kon zijn dat de bedrijfsvereniging onverschuldigd betaalde; en

c. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien de arbeidsongeschiktheidsuitkering als gevolg van een herziening als bedoeld in artikel 15, is verlaagd.

2. Indien de betrokkene een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van deze wet of de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, ziekengeld, een werkloosheidsuitkering, of een toeslag ontvangt van een andere bedrijfsvereniging dan de bedrijfsvereniging die onverschuldigd heeft betaald, is die andere bedrijfsvereniging bevoegd, zonder machtiging van de betrokkene, de bedragen die teruggevorderd kunnen worden of in mindering kunnen worden gebracht, te betalen aan de bedrijfsvereniging die onverschuldigd heeft betaald.

3. Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in dit artikel, stelt zij de betrokkene daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 57a

1. Indien een persoon recht op uitkering heeft over een periode, waarover een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of bijstand in de algemeen noodzakelijke kosten van bestaan krachtens de Algemene Bijstandwet (Stb. 1963, 284) is verleend, is de bedrijfsvereniging bevoegd de arbeidsongeschiktheidsuitkering over die periode tot ten hoogste het bedrag van die verleende uitkering of bijstand, zonder machtiging van die persoon te betalen aan het betrokken gemeentebestuur.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, vergoedt de bedrijfsvereniging aan het gemeentebestuur tevens het bedrag aan premies op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Algemene Kinderbijslagwet (Stb. 1980, 1) en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655) dat ten laste is gekomen van het gemeentebestuur dat die uitkering of bijstand verleende.

3. De bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, ontbreekt voor zover bij de verlening van bijstand met de uitkering rekening is gehouden.

4. Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in dit artikel, stelt zij de betrokkene daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 58

1. De arbeidsongeschiktheidsuitkering is:

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van levensonderhoud, waartoe de uitkeringsgerechtigde volgens de wet is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Volmacht tot ontvangst van de arbeidsongeschiktheidsuitkering onder welke vorm of welke benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Artikel 59

Het Rijk waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de bedrijfsverenigingen van de uitkeringen waarop ingevolge deze wet aanspraak bestaat.

§ 2a. Vakantie-uitkering

Artikel 59a

Degene, die recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkering, heeft recht op een vakantie-uitkering.

Artikel 59b

1. De vakantie-uitkering bedraagt 7,5 pct. van het bedrag aan arbeidsongeschiktheidsuitkering, waarop recht bestond in de periode van twaalf maanden, voorafgaande aan de maand mei.

2. Indien artikel 44 of 45 is toegepast, wordt onder het bedrag aan arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in het vorige lid verstaan het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, nadat een van de genoemde artikelen toepassing heeft gevonden.

3. De uitbetaling van de vakantie-uitkering vindt eenmaal per jaar ambtshalve plaats in de maand mei.

4. Indien het percentage van de vakantie-uitkering bedoeld in artikel 15 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met toepassing van artikel 15, vierde lid, van die wet wordt gewijzigd, wordt bij algemene maatregel van bestuur het percentage van de in het eerste lid bedoelde vakantie-uitkering, alsmede de noemer van de in de artikelen 21, eerste lid, 22, 45, eerste lid, en 53, zesde lid, bedoelde breuk dienovereenkomstig aangepast. Het gewijzigde percentage wordt verleend over het bedrag van arbeidsongeschiktheidsuitkering waarop recht bestaat over de periode aanvangende met de dag waarop de in de eerste volzin bedoelde wijziging ingaat. Het aldus gewijzigde percentage en de aldus gewijzigde noemer treden in de plaats van het in het eerste lid genoemde percentage onderscheidenlijk de in de artikelen 21, eerste lid, 22, 45, eerste lid, en 53, zesde lid, genoemde noemer.

5. Indien op grond van het bepaalde in artikel 15, vierde lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag voor de minimumvakantiebijslag een minimumbedrag wordt vastgesteld, wordt bij algemene maatregel van bestuur een overeenkomstige voorziening getroffen voor de toepassing van deze wet.

Artikel 59c

Onze Minister kan – gehoord de Sociale Verzekeringsraad – nadere, zo nodig van het bepaalde in artikel 59b, eerste lid afwijkende regelen stellen ter berekening van de vakantie-uitkering van degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering met toepassing van het bepaalde krachtens artikel 52 niet of niet ten volle wordt uitbetaald en die naast de uitkering ingevolge de wetgeving van een andere Mogendheid eveneens recht heeft op een vakantie-uitkering ingevolge die wetgeving.

Artikel 59d

Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 50, 53, 54, 55, 56, 57, 57a, 58, 73 en 80 vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de vakantie-uitkering voor zover bij of krachtens deze paragraaf niet anders is bepaald.

Artikel 59e

Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in deze paragraaf nadere regelen stellen. Daarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 59b, derde lid.

Artikel 60

(Vervallen)

Artikel 61

(Vervallen)

Artikel 62

(Vervallen)

Artikel 63

(Vervallen)

Artikel 64

(Vervallen)

HOOFDSTUK III. DE UITVOERING DER VERZEKERING

§ 1. Uitvoering door bedrijfsverenigingen

Artikel 65

(Vervallen)

Artikel 66

1. De werknemer is, behoudens het bepaalde in de volgende leden, verzekerd bij de bedrijfsvereniging, waarbij zijn werkgever is aangesloten.

2. Degene, die als werknemer wordt beschouwd ingevolge het bepaalde in artikel 7, onder:

a en b: is verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke beslist over de toekenning van de aldaar bedoelde uitkering;

e en f: is verzekerd bij de door Onze Minister aan te wijzen bedrijfsvereniging.

3. Degene die als werknemer wordt beschouwd ingevolge het bepaalde in artikel 7a is verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke beslist over de toekenning van de aldaar bedoelde uitkering.

4. Indien de werkgever is aangesloten bij meer dan één bedrijfsvereniging, is de werknemer verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke haar werking uitstrekt over het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waartoe zijn werkzaamheden uitsluitend of in hoofdzaak behoren.

5. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld ter aanwijzing van de bedrijfsvereniging, waarbij een persoon als bedoeld in artikel 17, vierde lid, geacht wordt verzekerd te zijn.

Artikel 67

Voor de toepassing van deze wet gelden aaneensluitende verzekeringen bij verschillende bedrijfsverenigingen als één verzekering.

Artikel 68

1. Ongeacht het bepaalde bij of krachtens artikel 66 geschiedt de toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering:

- a. indien de werknemer meer dan één werkgever heeft: door de bedrijfsvereniging, waarbij de werkgever is aangesloten, die hem in de laatste maand vóór het intreden van de arbeidsongeschiktheid het grootste bedrag aan loon heeft uitbetaald;
- b. indien artikel 19, tweede of derde lid, toepassing vindt: door de bedrijfsvereniging, waarbij de betrokkene bij de aanvang van de laatstelijk ingetreden periode van arbeidsongeschiktheid verzekerd was, of, indien hij op bedoeld tijdstip niet verzekerd was, door de bedrijfsvereniging, waarbij hij vóór dat tijdstip laatstelijk verzekerd was;
- c. indien betrokkene recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, welke toegekend is met ingang van een dag, gelegen voor die, waarop hij recht heeft op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering: door de bedrijfsvereniging, welke de arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet heeft toegekend.

2. Onze Minister kan regelen stellen, waarbij voor de toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering een bedrijfsvereniging wordt aangewezen, zonodig in afwijking van het bepaalde in artikel 66 of het vorige lid.

Artikel 69

Ongeacht het bepaalde bij of krachtens artikel 66 geschiedt de herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering door de bedrijfsvereniging, welke die uitkering heeft toegekend.

Artikel 70

(Vervallen)

Artikel 71

1. Alvorens de bedrijfsvereniging een beslissing neemt ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 19, eerste tot en met vierde lid, 21, 22, 24, 25, 28, 29, 30, 33, 37, 38, 39, 43, 44, 44a, 45 of 47, vraagt zij het advies van de Gemeenschappelijke Medische Dienst.

2. Het in het vorige lid bedoelde advies is niet vereist:

- a. voor zover bij de beslissing wordt beslist omtrent het verzekerd zijn ingevolge deze wet;
- b. ten aanzien van een beslissing ingevolge artikel 25, eerste lid, naar aanleiding van het niet voldoen aan een door of vanwege de bedrijfsvereniging gedane oproeping of naar aanleiding van het weigeren om door of vanwege de bedrijfsvereniging gestelde vragen te beantwoorden;
- c. ten aanzien van een beslissing ingevolge artikel 28, onder d en e, behoudens voor zover daarbij wordt beslist omtrent overeenkomstige toepassing van artikel 25, tweede lid;
- d. ten aanzien van een beslissing ingevolge artikel 29, voor zover met betrekking tot voor de daaraan ingevolge artikel 25 of artikel 28 voorafgegane beslissing in verband met het bepaalde onder b of c geen advies van de Gemeenschappelijke Medische Dienst vereist was;
- e. ten aanzien van een beslissing ingevolge artikel 45, voor zover de in dat artikel bedoelde inkomsten uit arbeid bestaan uit loon ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening en de te harer uitvoering genomen besluiten.

Artikel 71a

1. De bedrijfsvereniging doet aan de Gemeenschappelijke Medische Dienst mededeling van:

a. gevallen, waarin zodanige mededeling redelijkerwijze van belang moet worden geacht met het oog op de werkzaamheden van die Dienst, omschreven in artikel 22a, eerste lid, onder a, b en c, van de Organisatiewet Sociale Verzekering;

b. gevallen, waarin de arbeidsongeschiktheid voortduurt, nadat 13 weken na de aanvang daarvan zijn verstreken.

2. Een mededeling als bedoeld in het vorige lid, onder a, onderscheidenlijk onder b, wordt gedaan zo spoedig mogelijk, onderscheidenlijk zodra de termijn van 13 weken is verstreken.

§ 2. Het arbeidsongeschiktheidsfonds

Artikel 72

1. Er bestaat een Arbeidsongeschiktheidsfonds, dat de hoedanigheid van rechtspersoon bezit. Het heeft zijn zetel ter plaatse door Onze Minister te bepalen.

2. Het bestuur van het fonds bestaat uit een door Onze Minister te bepalen aantal leden en een gelijk aantal plaatsvervangende leden.

3. Onze Minister benoemt telkenmale voor drie jaren een derde gedeelte van de leden en van de plaatsvervangende leden, waaronder een lid-voorzitter. Een benoeming als bedoeld in de vorige volzin tot lid, plaatsvervangend lid of lid-voorzitter kan alleen plaatsvinden, indien betrokkene krachtens artikel 66, derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet is benoemd tot lid, plaatsvervangend lid onderscheidenlijk lid-voorzitter van het bestuur van het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds, bedoeld in hoofdstuk IV, § 2 van die wet.

4. Een derde gedeelte van de leden en van de plaatsvervangende leden wordt aangewezen door de organisaties van werkgevers als bedoeld in artikel 35, zesde lid, van de Organisatiewet Sociale Verzekering en een ander derde gedeelte door de organisaties van werknemers als bedoeld in artikel 35, zesde lid, van genoemde wet. Onze Minister bepaalt het aantal leden en plaatsvervangende leden, dat door elke organisatie wordt aangewezen. Een aanwijzing als bedoeld in de eerste volzin tot lid of plaatsvervangend lid kan alleen plaatsvinden, indien betrokkene krachtens artikel 66, vierde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet is aangewezen tot lid onderscheidenlijk plaatsvervangend lid van het bestuur van het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds, bedoeld in hoofdstuk IV, paragraaf 2 van die wet.

5. Het bestuur van het fonds is verantwoordelijk en rekenplichtig aan de Sociale Verzekeringsraad.

6. Omtrent de samenstelling, de zittingsperiode en de bevoegdheden van het bestuur en omtrent het beheer van het fonds kunnen door Onze Minister nadere regelen worden gesteld.

7. Aan de voorzitter, de andere leden en de plaatsvervangende leden van het bestuur van het fonds kan volgens regelen, door het bestuur van het fonds te stellen, een schadeloosstelling benevens een vergoeding voor reis- en verblijfkosten worden toegekend. Deze regelen behoeven de goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad.

8. De voorzitter vertegenwoordigt het fonds in en buiten rechte.

Artikel 72a

1. Door Onze Minister aan te wijzen personen zijn bevoegd de vergaderingen van het bestuur van het Arbeidsongeschiktheidsfonds bij te wonen. Zij hebben in deze vergaderingen een raadgevende stem.

2. Aan Onze Minister wordt tijdig kennis gegeven van de in het eerste lid bedoelde vergaderingen.

Artikel 73

1. Het Arbeidsongeschiktheidsfonds is bevoegd te doen nagaan:
 - a. of besluiten van de bedrijfsverenigingen met betrekking tot het verlenen van arbeidsongeschiktheidsuitkering in overeenstemming zijn met de bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen;
 - b. of bedragen, welke de bedrijfsverenigingen aan het Arbeidsongeschiktheidsfonds in rekening brengen wegens voor dit fonds gedane uitgaven, alsmede bedragen, welke de bedrijfsverenigingen aan het Arbeidsongeschiktheidsfonds ten goede doen komen wegens voor dit fonds geïnde premies en verhaalsbedragen, op de juiste wijze zijn vastgesteld.
2. Indien het beleid van een bedrijfsvereniging ten aanzien van:
 - a. de heffing en invordering van de bedragen van de in artikel 77 bedoelde premie,
 - b. het verlenen van arbeidsongeschiktheidsuitkering,
 - c. het beheer en de administratie met betrekking tot de arbeidsongeschiktheidsverzekering, in strijd is met de bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen of om andere redenen niet aan de daaraan redelijkerwijs te stellen eisen voldoet, kan het Arbeidsongeschiktheidsfonds aan de bedrijfsvereniging mededelen, dat de bedragen, welke aan dat fonds ten goede zijn dan wel zouden zijn gekomen, of aan dat fonds in rekening zijn dan wel zouden worden gebracht, op daarbij aan te geven wijze worden herzien.
3. Een gelijke bevoegdheid, als in het vorige lid bedoeld, heeft het Arbeidsongeschiktheidsfonds ten aanzien van de gevallen, waarin – en voor zover – de bedrijfsvereniging bij het verlenen van arbeidsongeschiktheidsuitkering is afgeweken van het oordeel van de Gemeenschappelijke Medische Dienst, of waarin de bedrijfsvereniging haar verplichting als bedoeld in artikel 71a niet of niet tijdig is nagekomen.
4. Indien een bedrijfsvereniging zich met een herziening als in de vorige leden bedoeld niet kan verenigen, kan zij zich binnen een maand na ontvangst van de mededeling van het Arbeidsongeschiktheidsfonds wenden tot de Sociale Verzekeringsraad, welke in het geschil een beslissing neemt.
5. De bedragen, welke uitsluitend als gevolg van een mededeling krachtens het tweede en het derde lid of een beslissing als bedoeld in het vierde lid aan het Arbeidsongeschiktheidsfonds ten goede behoren te komen of niet aan dat fonds in rekening kunnen worden gebracht, komen ten laste van de ziekengeldverzekering der bedrijfsvereniging.

Artikel 73a

Het Arbeidsongeschiktheidsfonds kan, onder goedkeuring van Onze Minister, in het belang van de bij deze wet geregelde verzekering toelagen verlenen aan instellingen of organisaties, die ten doel hebben het nemen of bevorderen van maatregelen, welke strekken tot behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid.

Artikel 74

1. Het bestuur van het Arbeidsongeschiktheidsfonds brengt, volgens door Onze Minister te stellen regelen en behoudens daarbij te bepalen uitzonderingen, de besluiten, welke het neemt, onverwijld ter kennis van Onze Minister en van de Sociale Verzekeringsraad.
2. De besluiten van het bestuur van het Arbeidsongeschiktheidsfonds kunnen, voor zover zij met de wet of het algemeen belang strijden, door Ons worden geschorst of vernietigd. De artikelen 28, tweede en derde lid, 29, 30, 31, 32, 33 en 34 van de Organisatiewet Sociale Verzekering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 75

1. Het boekjaar van het Arbeidsongeschiktheidsfonds loopt van 1 januari tot en met 31 december.

2. Het bestuur van het Arbeidsongeschiktheidsfonds is verplicht binnen een jaar na het verstrijken van een boekjaar een verslag omtrent de toestand van het fonds en van zijn werkzaamheden in het afgelopen boekjaar samen te stellen, welk verslag met de rekening over dat boekjaar aan Onze Minister en de Sociale Verzekeringsraad wordt toegezonden.

3. Door Onze Minister kunnen voorschriften worden gegeven omtrent de inrichting van het in het vorige lid bedoelde verslag en de daarin te verwerken statistische gegevens.

HOOFDSTUK IV. DE OP TE BRENGEN MIDDELEN

Artikel 76

1. De middelen tot dekking van de uitgaven van het Arbeidsongeschiktheidsfonds, alsmede de middelen, benodigd voor het vormen en in stand houden van een reserve, worden gevonden door het heffen van premies en door de afdrachten van het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds op grond van artikel 73a van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet.

2. De premies en de bedragen, die de bedrijfsvereniging met toepassing van verhaal als bedoeld in artikel 90 ontvangt, worden gestort in het Arbeidsongeschiktheidsfonds.

3. De ingevolge deze wet te betalen uitkeringen, de toelagen als bedoeld in artikel 73a, de overige aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten alsmede de ingevolge enige wet over de uitkeringen krachtens deze wet door de bedrijfsvereniging verschuldigde premies, die niet op deze uitkeringen in mindering kunnen worden gebracht, komen ten laste van het Arbeidsongeschiktheidsfonds.

4. Onze Minister kan, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, regelen stellen met betrekking tot de vorming en instandhouding van een reserve door het bestuur van het Arbeidsongeschiktheidsfonds.

5. Onze Minister stelt, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, voorschriften vast met betrekking tot de belegging van de gelden van het Arbeidsongeschiktheidsfonds.

Artikel 77

1. De premie wordt door de bedrijfsvereniging geheven in een overeenkomstig artikel 78 vastgesteld percentage van het loon, dat in het tijdvak, waarover de betaling loopt, door de werknemer is genoten.

2. De premie verschuldigd door de werknemer, behoudens dat de premie door de werkgever is verschuldigd ten aanzien van de werknemer, wiens loon geheel bestaat in verstrekkingen in natura, met of zonder huisvesting en onderricht.

3. De werkgever is gehouden zowel de door de werknemer als de door hemzelf verschuldigde premie aan de bedrijfsvereniging te betalen. De werkgever mag op het loon van de werknemer inhouden de door deze verschuldigde premie over de tijd, waarover dat loon betaald wordt. Indien de verschuldigde premie na de loonuitbetaling met terugwerkende kracht wordt verhoogd of indien een voorschotpremie wordt gevorderd, mag bij de definitieve vaststelling van de kosten niets van een eventueel door de werkgever bij te betalen of bijbetaald bedrag op de werknemer worden verhaald.

Artikel 78

1. Het in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde premiepercentage wordt door het bestuur van het Arbeidsongeschiktheidsfonds onder goedkeuring van Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, vastgesteld op een voor alle takken van bedrijf en beroep gelijk percentage. Indien Onze Minister zijn goedkeuring onthoudt aan het door het bestuur van het Arbeidsongeschiktheidsfonds vastgestelde premiepercentage of aan de periode, waarover dat premiepercentage is vastgesteld, stelt hij het percentage of de periode vast.

2. Indien herziening van het in het eerste lid bedoelde premiepercentage ingaat op een ander tijdstip dan met ingang van 1 januari, gaat de bedrijfsvereniging bij de berekening en de inning van de premie uit van een door de Sociale Verzekeringsraad, onder goedkeuring van Onze Minister, voor alle takken van bedrijf en beroep vast te stellen gemiddeld percentage dat zal gelden voor het gehele kalenderjaar. De Sociale Verzekeringsraad kan regelen stellen volgens welke de bedrijfsvereniging bevoegd is in de bij die regelen aan te wijzen gevallen uit te gaan van de percentages bedoeld in het eerste lid.

Artikel 79

De Sociale Verzekeringsraad kan regelen stellen omtrent de verrekening tussen het Arbeidsongeschiktheidsfonds en de bedrijfsverenigingen van ontvangen premies en verhaalsbedragen enerzijds en van verstrekte uitkeringen en gemaakte kosten anderzijds alsmede omtrent de berekening van de ten laste van het Arbeidsongeschiktheidsfonds te brengen administratiekosten.

Artikel 79a

(Vervallen)

HOOFDSTUK V. HET VERSTREKKEN VAN INLICHTINGEN

Artikel 80

Degene, die de wachttijd van 52 weken, bedoeld in artikel 19 doormaakt, dan wel aanspraak maakt op of in het genot is van arbeidsongeschiktheidsuitkering, diens wettelijke vertegenwoordiger alsmede de personen als bedoeld in de artikelen 53 en 54 aan wie of de instelling als bedoeld in artikel 54 aan welke arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt uitbetaald, zijn verplicht aan de bedrijfsvereniging, die bevoegd is tot toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering, onverwijld eigener beweging mededeling te doen van alle feiten of omstandigheden, waarvan het hun redelijkerwijs duidelijk is, dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op of de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering of het bedrag, dat daarvan wordt uitbetaald.

HOOFDSTUK VI. DE VRIJWILLIGE VERZEKERING

Artikel 81

1. De bedrijfsverenigingen zijn verplicht overeenkomstig het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde tot de vrijwillige verzekering toe te laten, mits hij hier te lande woont:

a. degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en te wiens aanzien op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan

te nemen, dat onderbreking van die verplichte verzekering van korte duur zal zijn, dan wel dat het zijn bedoeling is bij geboden gelegenheid opnieuw een dienstbetrekking aan te gaan;

b. degene, die, terwijl hij hier te lande woonde, in het buitenland verplicht verzekerd was tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid, mits:

1°. hij niet meer in het buitenland verzekerd is, omdat hij niet langer werkzaamheden verricht in het buitenland;

2°. op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan te nemen, dat het zijn bedoeling is bij geboden gelegenheid opnieuw een dienstbetrekking aan te gaan;

c. degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en die als zelfstandige een bedrijf of beroep uitoefent of gaat uitoefenen, indien gedurende de drie jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het einde van zijn verplichte verzekering, onafgebroken, al dan niet hier te lande, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling een voorziening tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid op hem van toepassing is geweest;

d. degene, wiens dienstbetrekking ertoe strekt, dat slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid wordt verricht – niet uitsluitend als gevolg van een voor betrokkene geldende werktijdregeling, krachtens welke een normale werkweek van gemiddeld minder dan zes dagen van toepassing is – en die uit hoofde van die dienstbetrekking verplicht verzekerd is, indien gedurende de drie jaren, onmiddellijk voorafgaande aan de dag van aanvang van zijn vrijwillige verzekering, onafgebroken, al dan niet hier te lande, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling een voorziening tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid op hem van toepassing is geweest;

e. degene, wiens arbeidsverhouding op grond van artikel 6, eerste lid, onderdeel c, niet als dienstbetrekking wordt beschouwd;

f. degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%;

g. degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, wegens afnemende van de arbeidsongeschiktheid is herzien naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%;

h. degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45% is ingetrokken.

2. De in het eerste lid bedoelde verplichting bestaat eveneens ten aanzien van de persoon, jonger dan 65 jaar:

a. wiens verplichte verzekering is geëindigd, die buiten Nederland woont en aldaar een dienstbetrekking vervult en wiens werkgever binnen Nederland woont of gevestigd is, of

b. die Nederlander is en die werkzaamheden verricht of gaat verrichten in een ontwikkelingsland.

3. Onze Minister en Onze Minister belast met de zorg voor ontwikkelingssamenwerking bepalen welk land als ontwikkelingsland wordt beschouwd.

Artikel 82

1. De in het eerste lid van het vorige artikel, onder c en d, genoemde termijn van drie jaren wordt geacht niet te zijn onderbroken:

a. indien de betrokkene gedurende niet meer dan zestig dagen niet verzekerd is geweest;

b. gedurende de wachttijd als bedoeld in de artikelen 19, 37 en 38;

c. gedurende het tijdvak, waarover een arbeidsongeschiktheidsuitkering is genoten, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%.

2. De in het eerste lid van het vorige artikel, onder c en d, genoemde voorwaarde van een verzekeringsduur van drie jaren wordt geacht te zijn vervuld, indien de betrokkene in het genot is van een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 83

1. Het verzoek om toelating tot de vrijwillige verzekering dient te worden ingediend bij de bedrijfsvereniging:

a. door de in artikel 81, eerste lid, onderdeel a, b en c, en tweede lid, onderdeel a, bedoelde personen binnen een maand na het einde van hun verplichte verzekering;

b. door de in artikel 81, eerste lid, onderdeel f, g en h, bedoelde personen binnen een maand na de dagtekening van de beslissing, waarbij de arbeidsongeschiktheidsuitkering onderscheidenlijk werd toegekend, herzien of ingetrokken.

2. De in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde personen worden geacht een verzoek om toelating binnen een maand na de dagtekening van de beslissing te hebben gedaan, indien dit verzoek geschiedt binnen een maand na de dag, waarop zij redelijkerwijze hebben kunnen kennis nemen van die beslissing.

3. De bedrijfsvereniging is bevoegd te verklaren dat een verzoek om toelating tot de vrijwillige verzekering, ingediend na de daartoe op grond van deze wet of de daarop berustende bepalingen gestelde termijn, geacht wordt tijdig te zijn ingekomen, indien de persoon die het verzoek heeft gedaan, redelijkerwijs niet geacht kan worden in verzuim te zijn geweest.

Artikel 83a

Toelating tot de vrijwillige verzekering geschiedt ten aanzien van de persoon:

a. bedoeld in artikel 81, eerste lid, onderdeel a, door de bedrijfsvereniging die laatstelijk het risico voor de verplichte verzekering droeg;

b. bedoeld in artikel 81, eerste lid, onderdeel b, door de bedrijfsvereniging waarbij de werkgever zou zijn aangesloten geweest indien de werkzaamheden, ter zake waarvan de persoon die tot de vrijwillige verzekering wenst te worden toegelaten in het buitenland tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid verzekerd was, in Nederland in dienstbetrekking waren verricht;

c. bedoeld in artikel 81, eerste lid, onderdeel c, door de bedrijfsvereniging waarbij de persoon die tot de vrijwillige verzekering wenst te worden toegelaten als werkgever zou zijn aangesloten, indien voor het bedrijf of beroep, dat hij uitoefent of gaat uitoefenen, personeel in zijn dienst was;

d. bedoeld in artikel 81, eerste lid, onderdeel d, door de bedrijfsvereniging die het risico van de verplichte verzekering draagt;

e. bedoeld in artikel 81, eerste lid, onderdeel e, door de bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen;

f. bedoeld in artikel 81, eerste lid, onderdeel f, g en h, door de bedrijfsvereniging die de beslissing met betrekking tot de arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft genomen;

g. bedoeld in artikel 81, tweede lid, onderdeel a, door de bedrijfsvereniging waarbij de werkgever van de persoon die tot de vrijwillige verzekering wenst te worden toegelaten, is of zou zijn aangesloten, indien hij in Nederland personeel heeft of zou hebben;

h. bedoeld in artikel 81, tweede lid, onderdeel b:

1°. die in het kader van ontwikkelingssamenwerking door een in Nederland gevestigde organisatie naar een ontwikkelingsland is of wordt uitgezonden, door de bedrijfsvereniging waarbij die organisatie is of zou zijn aangesloten, indien zij in Nederland personeel in dienst heeft of zou hebben;

2°. die, anders dan in het geval, bedoeld onder 1°, in dienstbetrekking staat tot een in Nederland wonende of gevestigde werkgever en naar een ontwikkelingsland is of wordt uitgezonden, door de bedrijfsvereniging waarbij die werkgever is of zou zijn aangesloten, indien hij in Nederland personeel in dienst heeft of zou hebben; en

3°. die niet onder 1° of 2° valt, door de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen.

Artikel 84

1. De premie voor de vrijwillige verzekering wordt geheven naar de maatstaf van het dagloon, dat overeenkomstig door de Sociale Verzekeringsraad onder goedkeuring van Onze Minister te stellen regelen aan die verzekering ten grondslag ligt.

2. Het percentage van het dagloon, waarin de premie wordt vastgesteld, is gelijk aan het percentage van het loon dat voor de betrokkene als premie verschuldigd zou zijn, indien hij verplicht verzekerd was.

3. Het bepaalde bij of krachtens artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het dagloon, bedoeld in de vorige leden. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, regelen stellen, waarbij voor één of meer bij die regelen aan te wijzen groepen van verzekerden het bepaalde in de eerste volzin buiten toepassing wordt verklaard. Voorts kan bij die regelen het ingevolge artikel 9, derde lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering buiten aanmerking blijvende bedrag lager worden vastgesteld.

Artikel 84a

1. Artikel 46a is niet van toepassing op degene die op grond van de vrijwillige verzekering op grond van dit hoofdstuk een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt.

2. Indien degene, die recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkering tevens recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering slechts uitbetaald, voor zover deze het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet overtreft.

3. Indien de betrokkene ter zake van de arbeidsongeschiktheid zowel recht heeft op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering als op herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet in verband met het bepaalde in de artikelen 27, 28, 29 en 29a van die wet, wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering in afwijking van het bepaalde in het vorige lid slechts uitbetaald, voor zover deze overtreft het bedrag, waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet in verband met die herziening is toegenomen.

4. Indien na toepassing van het derde lid zowel de arbeidsongeschiktheidsuitkering als de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet als gevolg van toe- of afnemings van de arbeidsongeschiktheid wordt herzien, wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering slechts uitbetaald, voor zover deze overtreft het bedrag, waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet is toegenomen sedert de dag, voorafgaande aan die, met ingang waarvan het vorige lid toepassing vond.

5. Voor de toepassing van het eerste tot en met het vierde lid wordt onder arbeidsongeschiktheidsuitkering en arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet tevens verstaan de vakantie-uitkering, waarop uit hoofde van die arbeidsongeschiktheidsuitkeringen recht bestaat, voor zover die vakantie-uitkeringen over dezelfde periode zijn berekend.

6. Indien de arbeidsongeschiktheidsuitkering, onderscheidenlijk de arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet wordt herzien op grond van de artikelen 14 en 15, onderscheidenlijk artikel 10 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, wordt voor de toepassing van het tweede en het derde lid onder arbeidsongeschiktheidsuitkering, onderscheidenlijk arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet verstaan het overeenkomstig die artikelen herziene bedrag van die uitkering.

Artikel 85

1. Al hetgeen met betrekking tot de vrijwillige verzekering nog nader geregeld dient te worden, geschiedt door de Sociale Verzekeringsraad onder goedkeuring van Onze Minister.

2. In de op grond van het vorige lid door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regelen kan worden bepaald, dat de bedrijfsverenigingen onder goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad omtrent de vrijwillige verzekering ten aanzien van in die regelen aan te geven onderwerpen nadere regelen kunnen stellen.

Artikel 86

Met betrekking tot het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk zijn, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, de bepalingen van de overige hoofdstukken en de ter uitvoering van die bepalingen genomen besluiten, voor zoveel nodig, van overeenkomstige toepassing, voor zover daarvan in het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde niet is afgeweken.

Artikel 86a

(Vervallen)

HOOFDSTUK VII. HET BEROEP

Artikel 87

1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke

a. verband houdt met het recht op en de uitbetaling van arbeidsongeschiktheidsuitkering en vakantie-uitkering, met dien verstande, dat schriftelijke kennisgeving van een beslissing inzake herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met het bepaalde in artikel 15, alsmede inzake de uitbetaling van arbeidsongeschiktheidsuitkering en het recht op en de uitbetaling van vakantie-uitkering slechts plaats behoeft te vinden, indien de belanghebbende zulks verzoekt;

b. betrekking heeft op vrijwillige verzekering.

2. Aan de werkgever wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke betrekking heeft op verschuldigde premie.

3. Aan de werkgever wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke betrekking heeft op de hoofdelijke aansprakelijkstelling voor de premie als bedoeld in artikel 16a, artikel 16b en artikel 16c, eerste lid, onder d van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

4. Een kennisgeving, als in de vorige leden bedoeld, is gedagtekend, vermeldt de gronden, waarop de beslissing berust, alsmede, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 53, zevende lid, ingevolge artikel 54, tweede lid, en indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 59d in verbinding met artikel 53, zevende lid, naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in het volgende artikel beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

Artikel 88

1. Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het bepaalde in het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 53, zevende lid, ingevolge artikel 54, tweede lid, en indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 59d

in verbinding met artikel 53, zevende lid, voor de belanghebbende beroep open.

2. Over het in het vorige lid bedoelde beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

HOOFDSTUK VIII. DE INVLOED VAN DE VERZEKERING OP HET BURGERLIJK RECHT

Artikel 89

Bij de vaststelling van de schadevergoeding, waarop de verzekerde naar burgerlijk recht aanspraak kan maken ter zake van zijn arbeidsongeschiktheid, houdt de rechter rekening met de aanspraken, die hij krachtens deze wet heeft.

Artikel 90

1. De bedrijfsvereniging heeft voor de krachtens deze wet gemaakte kosten verhaal op degene, die in verband met het veroorzaken van arbeidsongeschiktheid jegens de verzekerde naar burgerlijk recht tot schadevergoeding is verplicht, doch ten hoogste tot het bedrag, waarvoor deze bij het ontbreken van de aanspraken krachtens deze wet naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn, verminderd met een bedrag, gelijk aan dat van de schadevergoeding tot betaling waarvan de aansprakelijke persoon jegens de verzekerde naar burgerlijk recht is gehouden. Onder de krachtens deze wet gemaakte kosten wordt niet verstaan een bedrag, dat gelijk is aan het bedrag aan arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet dat onder toepassing van artikel 36a, eerste lid, van die wet niet tot uitbetaling komt.

2. Overeenkomstig door Onze Minister te stellen regelen kan de bedrijfsvereniging in plaats van het bedrag der periodieke verstrekkingen de contante waarde daarvan vorderen.

Artikel 91

1. Het bepaalde in het vorige artikel geldt ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte werkgever van de verzekerde, onderscheidenlijk ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte verzekerde, die in dienstbetrekking staat tot dezelfde werkgever als de verzekerde jegens wie naar burgerlijk recht verplichting tot schadevergoeding bestaat, slechts indien de arbeidsongeschiktheid is te wijten aan opzet of bewuste roekeloosheid van die werkgever onderscheidenlijk verzekerde.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt mede als werkgever beschouwd degene, die krachtens het bepaalde bij het eerste lid van artikel 16a der Coördinatiewet Sociale Verzekering mede als werkgever wordt beschouwd, ongeacht de bij het tweede lid van dat artikel bedoelde uitzonderingen.

HOOFDSTUK IX. STRAFBEPALINGEN

Artikel 92

1. Hij die niet voldoet aan de verplichting, omschreven in artikel 12, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

2. Met gelijke straf wordt gestraft hij, die door hem krachtens deze wet betaalde of verschuldigde premie inhoudt op het loon van of op enige andere wijze verhaalt op een werknemer of gewezen werknemer, zonder dat dit bij deze wet is toegestaan.

3. Het maximum der straf, in het eerste en tweede lid bedoeld, wordt verdubbeld in geval van herhaling der overtreding binnen twee jaren nadat een veroordeling van de schuldige wegens gelijk feit onherroepelijk is geworden.

Artikel 93

Hij die niet voldoet aan de verplichting, bedoeld in artikel 80, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 94

Hij die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet, dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 95

Hij die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave, in strijd met de waarheid, doet, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze wet te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 96

Overtreding van bepalingen van een krachtens deze wet uitgevaardigde algemene maatregel van bestuur, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 97

(Vervallen)

Artikel 98

De in de artikelen 94 en 95 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 92, 93 en 96 bedoelde strafbare feiten worden als overtredingen beschouwd.

HOOFDSTUK X. SLOTBEPALINGEN

Artikel 98a

1. Een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid, gesloten door degene, die verplicht verzekerd wordt, vervalt met ingang van de dag, waarop de verzekeraar van de verzekerde mededeling van het verplicht verzekerd worden ontvangt, voor zover aan de overeenkomst rechten kunnen worden ontleend, gelijkwaardig aan die, welke uit de in deze wet geregelde

verplichte verzekering voortvloeien. Bereikt deze mededeling de verzekeraar vóór de dag, waarop de betrokkene verplicht verzekerd wordt, dan vervalt de overeenkomst met ingang van die dag.

2. De premie, welke degene, wiens verzekering krachtens het bepaalde in het eerste lid geheel of gedeeltelijk is vervallen, heeft vooruitbetaald, wordt door de verzekeraar al naar gelang van het vervallen gedeelte der overeenkomst terugbetaald, onder aftrek van ten hoogste 25 procent van het terug te betalen bedrag voor administratiekosten.

Artikel 98b

De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de termijnen, gesteld in de artikelen 6, tweede lid, onder a en c, 17, eerste lid, 19, tweede en derde lid, 38, 39, eerste lid, 47, eerste, tweede, derde en vierde lid, 53 en 55.

Artikel 98c

Onze Minister kan ter bevordering van de veiligheid van de arbeid van verzekerden alsmede van de gezondheid van verzekerden bij de arbeid, regelen stellen inzake het door de werkgever vastleggen van gegevens en het verstrekken van inlichtingen door de werkgever aan de bedrijfsvereniging en door de bedrijfsvereniging of de Gemeenschappelijke Medische Dienst aan een bij die regelen aan te wijzen instelling omtrent bedrijfsongevallen en beroepsziekten.

Artikel 99

Hetgeen nog ter uitvoering van deze wet nodig is, wordt door Onze Minister geregeld.

Artikel 100

Deze wet kan worden aangehaald onder de titel «Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering».

Artikel 100a

Na de plaatsing van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering in het Staatsblad wordt de tekst van die wet, zo nodig, door de zorg van Onze Minister van Justitie opnieuw in het Staatsblad geplaatst, waarbij vernummeringen en daarmee verband houdende wijzigingen in aanhalingen worden aangebracht.

Artikel 101

De artikelen van deze wet treden in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

